

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

ที่ว่าเหลือเชื่อ

(ลูกศิษย์จากจังหวัดจันทบุรีกราบนิมนต์ไปรับผ้าป่าช่วยชาติ ที่กิ่งอำเภอคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ราวเดือนมกราคม ๒๕๕๖) เรื่องนี้ก็อยู่กับท่านลก ท่านวัลลกเป็นผู้จัดการโครงการเรื่องราว มีใครมานิมนต์ติดต่ออะไร ๆ ก็นำเรื่องมาหาเรา ถ้ามถึงเหตุถึงผล ชัดซึ้งหรือสะดวกยังไงต่อยังไงเรียบร้อยแล้ว รับแล้วที่นี้ก็ลงในโครงการ ท่านลกนี่ก็เป็นคนบ้านอ่าง อำเภอมะขาม อยู่ในวัดป่าบ้านตาดนี้ไปที่ไหนจะเจอตั้งแต่พระจันทร์แหละเต็มอยู่ในวัดนี้ เากลับคืนเสียบ้าง ไป มาอยู่ี่หลายปีแล้ว ตั้งแต่สร้างวัดนะพระจันทร์ไม่เคยขาดเลย อ้าว จริง ๆ ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดเรื่อยมา ตั้งแต่ท่านฟักท่านอะไรต่อเรื่อย จนกระทั่งปัจจุบันนี้พระจันทร์ไม่เคยขาดวัดนี้ละ ที่อื่น ๆ ยังเคย แต่ก่อนก็เป็นทางอุบลฯ ไม่ขาด ๆ ระยะเวลาอุบลกับยโสธรเป็นคนละจังหวัดแล้ว ก็เลยมาขึ้นอยู่ทางยโสธร อุบลจึงขาดไป แต่สำหรับจันทร์นี้ไม่เคยขาดวัดนะ ติดอยู่ตลอดเวลา

จังหวัดอื่น ๆ ก็มีอยู่ทั่วไป แต่มีการขาดวรรคขาดตอนอยู่บ้าง แต่สำหรับจันทร์นี้ไม่เคยตั้งแต่ต้นสร้างวัดมาจนกระทั่งปานนี้ละ วันนี้จึงไปเที่ยวค้นหาเอา พระจันทร์อยู่ที่ไหนบ้าง ทำไมหลวงตาจึงมาพูดอย่างนั้น ให้ไปหาค้นหาเอา มีเท่าไร ๆ ขนไปให้หมดไปจันทร์นะ เต็มวันก็ดูเหมือน ๓-๔ องค์กร อยู่นี้เป็นประจำด้วย แล้วมากกว่าจังหวัดอื่น ๆ ด้วยนะ แรกเริ่มจริง ๆ ก็เราไปจำพรรษาที่จันทร์ สถานที่ทดลอง ไปสร้างวัดที่นั่น พอออกจากนั้นมาก็มาพักที่วัดเขาน้อยสามผาน

ท่านฟักตอนเป็นฆราวาสไปนิมนต์เรามาไปรับเรามาที่เขาน้อยสามผาน เลยเริ่มมีวัดตั้งแต่บัดนั้นมา เรามาพักที่นั่นกับโยมแม่ พอเราออกจากนั้นมาทางนี้แล้ว ลูกศิษย์ลูกหา ก็เลยมาอยู่ต่อกันไป เช่น พระสุพัฒน์ แล้วใครต่อใคร ท่านฟักยังไม่อยู่นะที่นั่น มาอยู่ที่นี่ จนกระทั่งโยมพ่อกับโยมแม่ป่วยลงพร้อมกันเลย ไม่มีใครดูแลรักษา มีลูกชายคนเดียว เราทราบแล้วจึงส่งท่านฟักไปให้ไปดูแลโยมพ่อโยมแม่ ที่นี้ป่วยก็ป่วยอย่างยืดยาวเสียด้วย คนหนึ่งมาเสีย คนหนึ่งก็ยังอยู่นั้น ตกลงเราเลยสั่งให้ท่านฟักอยู่นั้นเลย นี่ละเรื่องราวมัน วัดนั้นท่านฟักจึงอยู่เป็นประจำ เป็นต้นเหตุมาจากโยมพ่อโยมแม่ท่านฟัก แต่ก่อนท่านฟักอยู่ที่นี่ เวลาโยมพ่อโยมแม่ป่วยไม่มีใครดูแลเราเลยส่งไปอยู่ที่นั่น จากนั้นไม่เข้าโยมพ่อโยมแม่ก็เสียจากไป

มันก็พอเหมาะพอดีกับท่านฝึกเป็นหัวหน้า ไม่มีใครอายุพรรษาแก่กว่าท่าน เราก็เลยให้อยู่那儿เลย จึงอยู่จนกระทั่งปานนี้ นี่ละเริ่มต้นมาตั้งแต่โน้นมาสร้างวัดที่นี่ ท่านฝึกบวชที่แรกที่วัดอโศการาม ปีฉลอง ๒๕๐๐ นั้นละบวชปีนั้นละท่านฝึก ท่านพอลี้มีงานขึ้นปี ๒๕๐๐ เราไปอยู่ประจำงานร่วมเดือนละมั้ง เฉพาะงานนั้นถึง ๓ อาทิตย์ งานติดต่อกันไป ถึง ๓ อาทิตย์ ก็ได้อยู่ดูแลงานนั้น บวชท่านฝึกที่นั่น จากนั้นก็ติดตามมาทางนี้ เลยมาอยู่ทางนี้เรื่อยตั้งแต่ ๒๕๐๐ มั้ง มาอยู่เรื่อยจนกระทั่งโยมพ่โยมแม่ป่วยหนักเราส่งไป จึงได้อยู่ที่โน้นเรื่อยรวมนั้น

คราวนี้ก็กำลังเร่งเรื่องทองคำ ทองคำคราวนี้เราจะมอบวันที่ ๑๐ ธันวาคม นี้ได้ประกาศออกทั่วประเทศไทยแล้ว ในนามที่หลวงตาเป็นหัวหน้า พูดอะไรจริงอย่างนั้นเลย ถ้างลได้ออกแล้วก็จริง ๆ นี่เขาจะมีงานวันธนาคารชาติครบรอบ ๖๐ ปี เขาก็มานิมนต์เราให้ไปในงานนี้ เหมือนว่าเป็นหัวหน้านั่นแหละแต่เขาไม่พูดอย่างนั้น เราหากรู้เอง เรียกให้สวยงามก็คือว่า ทางฝ่ายพระก็คือนิมนต์เราไปเป็นเจ้าภาพร่วมกันให้มีงานชาติขึ้นมา เพราะจะมอบทองคำ ธนาคารชาติเป็นที่รวมของสมบัติเหล่านี้อยู่ในธนาคารนั้น แล้วมีงานขึ้นมา พร้อมกับวันนั้นจะมอบทองคำด้วย ๕๐๐ กิโล เวลานี้ทองคำยังขาดกำลังไล่เบี้ยอยู่ ใครเข้ามาวัดนี้ต้องระวังตัว ไม่ระวังไม่ได้ฉวยมับเลย เห็นมีทองคำอยู่ตามคอหรือข้อมือนี้ไม่ได้ ต้องระวัง ใครมาต้องปิดเอาไว้ ๆ ไม่งั้นไม่ได้ เวลานี้กำลังร้อนทองคำ

นี่ก็ได้ไปแล้วทองคำเราในจำนวน ๕๐๐ กิโลนั้นได้ไปแล้ว ๓๓๙ กิโลครึ่ง ยังขาดอยู่ ๑๖๑ กิโล นี่หมายถึงทองคำล้วน ๆ นะ ส่วนบัญชีเงินของเราที่กฐิน ๘๔,๐๐๐ กองนั้นเข้าบัญชีหมดแล้ว คือถ้าหากว่าทองคำนี้ขาดเท่าไร เราก็จะไปถอนเอาเงินจำนวนเหล่านี้ออกมาเท่าที่จำเป็น คือให้พอกับจำนวน ๕๐๐ กิโล เหลือจากนี้แล้ว ถ้าหากว่าเหลือเราก็จะพักไว้ในธนาคารเผื่องวดต่อไป คือแต่ละงวดนี้เราจะ คือได้ประกาศแล้วอันนี้ก็ดี หลวงตาประกาศเองเป็นไปตามนั้นเลย แต่ละงวด ๆ เวลานี้จะมอบทองคำแต่ละงวดนี้ให้ได้ ๕๐๐ กิโล คราวนี้จึงตั้งอย่างน้อย ๕๐๐ กิโลไว้เลย หากว่าทองคำจะมีเศษมีเหลือบ้าง อันนั้นรวมเป็นพิเศษเข้าไป แต่ขาดไม่ได้ นี่ประกาศแล้ว จึงเร่งใหญ่เดี๋ยวนี้ละ

ที่ทำอย่างนี้หลวงตาได้คิดนอกจะแตก เป็นของเล่นเมื่อไร คิดจะอุ้มชาติไทยของเราที่กำลังจะจม ๆ ท่านทั้งหลายก็ทราบทั่วหน้ากันไม่ใช่หรือ คนทั้งประเทศจะไม่ทราบเรื่องราวชาติของตัวเองได้ยังไง หลวงตาบวชอยู่ในป่าก็อยู่ในท่ามกลางประเทศไทยอีกแหละ มันก็อดทราบไม่ได้ อยู่ในป่าก็เป็นป่ากลางประเทศไทยด้วย ก็ทราบเรื่องราว ทุกสิ่งทุกอย่างประมวลมาหมด นี่หลวงตาเรียนให้ทราบนะ เข้าไปถึงภายในส่วนใหญ่ะไม่ใช่เล่น ๆ

ไปค้นเอาบัญชีมา แต่เรื่องเกี่ยวกับเขามาบอกนี้แหล่ะ จนร้องไห้ออกมา เรา ตัดหนี้ตัดสิน พระรุ้งพระรัง เมื่อเทียบแล้วก็เหมือนกับว่า หนี้ที่ทับหัวเราอยู่เวลานี้เหมือนกับเหยี่ยวตัวหนึ่ง ที่กางเล็บไว้ พวกเราตัวเท่าหัวหนูนี้ ถ้าเขากำเมื่อไรปุ๊บนี้หมดเลยชาติไทยของเรา นี่ละที่ ร้องไห้ออกมา

คำนวณบัญชีที่ตัดหนี้ตัดสินเขาเท่านั้น ๆ แล้วมันฟังไม่ได้เลย เท่ากับเขาเป็น เหยี่ยวใหญ่ อังเล็บของเขากางไว้ เขาเป็นนายหนี้เรา เราเป็นลูกหนี้เขาอยู่เขากำเมื่อไรเสร็จ แต่เวลานี้เขายังไม่กำ นี่ละเอาตรงนี้ ตัดหนี้ขนาดนั้น หนี้เวลานี้เท่ากับเหยี่ยวใหญ่แล้วนะ พวกเราเท่ากับหัวหนูนะ เราจะเล็ดลอดออกตามช่องมือนี่ที่ไหนได้ให้ตั้งแต่นี้ต่อไป เวลานี้เขายังไม่กำ นี่ละเอาเรื่องตรงนี้นะ จึงได้ตั้งกันเลยทันทีที่จะออกช่องเล็บ ๆ แล้วสุดท้ายก็ค่อยออกได้ ๆ เป็นลำดับ ๆ เวลานี้เป็นที่พอใจ สรุปลงเลยนะ เพราะความตืดตันของพี่น้องทั้งหลาย เราหัวหนานี้เรียกว่าร้องไห้ออกจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา คือกระเทือนใจอย่างหนักทีเดียว

เกิดมาในประเทศไทยของเราก็ไม่มีคราวใดที่จะถึงขนาดนี้ เหมือนคราวนี้เลย เอาให้ต่างคนต่างตัดต่างดินนะเวลานี้เขายังไม่กำ ถ้าเขากำเมื่อไรก็เสร็จ คือเวลาเขากำได้แก่อะไร ไหนเอาหนี้มา ถ้าไม่มีแล้วเมืองนี้เป็นเมืองขึ้นของเขาทั้งหมด เป็นบ่อเขาทั้งสิ้น ความหมายว่านั่นนะ ถ้าเขากำก็หมายถึงว่าเขาทวงหนี้ปุ๊บในเวลานั้น ตายหมดทั้งประเทศเลย แต่ยังไม่กำ เอา ให้รีบดินออกช่องนี้ ๆ ค่อยดินไปดินมากก็ค่อยขึ้น ๆ โดยลำดับ นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนั้นนะ

คิดดูทองคำเราแต่ก่อนเคยคาดเคยคิดที่ไหนเมื่อไร เวลานี้ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๕, ๓๙๘ กิโลกรัม เราเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วเวลานี้ ๕,๐๕๙ กิโลกรัม ส่วนดอลลาร์นั้นที่เข้าคลังหลวงแล้วยังไม่ถึง ๗ ล้าน ถ้านับบัญชีที่อยู่นี้ด้วยกันแล้วก็เรียกว่า ๗ ล้านกว่า นี่เราก็กะไว้จะให้ไปพร้อมกัน เวลานั้น ๕๐๐ กิโลกรัมเข้าไปก็ไป ๕,๕๐๐ กิโลกรัมไปแล้วนะ เราจะเขยิบ แต่ก่อนเราไม่เคยได้ใช้ไหม เวลานี้ได้ ๕ พันกิโลกว่าแล้ว ดอลลาร์เราเวลานี้ก็ ๗ ล้าน พูดได้เลย ส่วนเข้าในคลังหลวงแล้วยังไม่ถึง ๗ ล้าน ขาดบ้าง แต่เรามีอยู่ในบัญชีของเรา ที่ได้อยู่แล้วเวลานี้ยังไม่เข้า กะว่าจะให้เข้าพร้อมกันนี้กับทองคำ ๕๐๐ กิโลกรัมนะ เรากะว่าคงไม่ต่ำกว่า ๒ แสนแหล่ะ ถ้าหากว่าพอได้ ๓ แสนเราก็จะเอาให้ได้ ๓ แสน เวลานี้ได้ ๒ แสนกว่าไม่มากนัก ถึงวันนั้นจะได้มากน้อยเพียงไร ก็กะทราบตอนที่กะมอบคลังหลวง

หากว่าพอจะได้ถึง ๓ แสนแล้ว เราก็จะออกที่นั่นออกที่นี่เอามาจนได้ ๓ แสนเข้าเลย ตอนนี้ออดเสียก่อน เวลาจำเป็นจริง ๆ ตะครุบใหญ่เลย มันเป็นทั้งเสื่อทั้งหนูหลวงตา

องค์นี้นะ เป็นเสียก็ได้เป็นหนูก็ได้ นี่เราก็ได้เห็นชัดเจน ผู้ว่าการธนาคารชาติมาเล่าให้ฟังเลย เล่าให้ฟังแบบเป็นที่ภูมิใจ เงินเราเวลานี้เป็นพื้นฐานแล้วทั้ง ๆ ที่เราดิตหนี้เขาจนจะเอาตัวไปไม่รอดแล้ว หายใจแฉ่ว ๆ บัดนี้เงินพื้นฐานของเรามีเต็มที่แล้ว ทีนี้ก็จะก้าวออกหน้าเรื่อย ส่วนเงินพื้นฐานมีแล้ว อันนี้ก็มาจากพันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ ๓ แสนล้านบาทเข้ามาahunปีเลย อันนี้ก็จนผู้ว่าการมาพูด พูดด้วยความตื่นเต้นด้วยความเหลือเชื่อ เหตุที่เหลือเชื่อก็คือว่าคราวก่อนมัน ๒ หมื่นล้านบาท ขายอยู่ตั้งเท่าไรเดือน (๒-๓ เดือนไม่หมด) ได้หมดหรือไม่หมดก็ไม่ทราบนะ (ได้หมดครับ)

ตั้ง ๒-๓ เดือนเงิน ๒ หมื่นล้านบาทขายพันธบัตร แต่คราวนี้ถึง ๓ แสนล้านประชุมปรึกษาหารือตั้งแต่ท่านผู้ใหญ่สุดลงมา นายกรัฐมนตรีมาประชุมกัน มันไม่มีทางออกจะทำยังไง เอาตรงนี้ละนะ ขายพันธบัตร แต่ก่อนก็คำนวณกันแล้ว ที่แรกขายเพียง ๒ หมื่นก็ขายตั้ง ๒-๓ เดือน คราวนี้จะขายตั้ง ๓ แสนจะทำไม ปรึกษาหารือกัน ไม่มีทางออกมีทางเดียวเท่านั้น จึงประชุมปรึกษากันตัดสินใจขายพันธบัตร ๓ แสนล้าน ทีนี้เวลาขายนี้ชิมั้นำแปลกอัศจรรย์ว่าจั้น คือไปเช่าหนังสือพิมพ์มาตั้ง ๗-๘ วันหรือ (๗-๘ ฉบับ)

เอา ๗-๘ ฉบับไปเช่าหนังสือพิมพ์เขามา คือต้องจ้างเขาพูดง่าย ๆ ว่าจั้น ทีนี้พอมาขาย ๒ วันครึ่งเท่านั้น ๓ แสนล้านบาทนี้ ๒ วันครึ่งหมดเกลี้ยง ยังหลงไหลจะมาซื้ออีก นี่ละที่ว่าเหลือเชื่อ ไม่เคยคาดเคยคิดไว้เลย เหลือเชื่อ ได้ถึง ๓ แสนล้านบาทต่อ ๒ วันครึ่งเท่านั้น ทีนี้หนังสือพิมพ์ก็ต้องไปคืนเขา ค่าจ้างจ่ายครั้ง ๆ คือไม่ได้ออกจากหนังสือพิมพ์นั้นเลย จะออกอยู่ แต่ว่า ๒ วันครึ่งเสร็จแล้ว เงินมันก็หมุนขึ้นมาอย่างนี้ละ ถึงว่าเหลือเชื่อว่าจั้นนะ เราพูดย่อ ๆ เท่านั้นละ นี่เป็นเครื่องหมุนขึ้นอีก

อย่างอื่นก็มาเรื่อย ๆ เวลา นี้ เขาก็อยากพูดถึงเรื่องพุทธศาสนา เราก็เป็นลูกศิษย์พระพุทธเจ้า เราก็ไม่เคยมีเล่ห์เหลี่ยมอะไร ในหัวใจเรามีแต่ธรรมล้วน ๆ เมื่อเขาพูดอะไรเราก็พิจารณา เพราะอำนาจคุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์นี้ครอบคลุมหัวใจของชาติไทยเราอยู่แล้ว เวลาทำอะไรนี้เขากระซิบออกมาให้เราฟัง เป็นแต่เพียงว่าบางข้อเราตอบบ้าง บางข้อหนึ่งเฉยปล่อยให้เขาพูดไป เมื่อเป็นธรรมแล้วปล่อยให้เขาพูดไป ถ้าพูดตอบรับกันผลได้เสียจะมีในนั้น ๆ เราก็ไม่พูดเสีย อย่างนี้มีเป็นลำดับลำดับ ด้วยอำนาจพุทธศาสนาของเราละ เขาขยับเข้ามาเรื่อย ๆ แต่เราค่อยปิดออกข้างนอกไปเสียไม่ให้เข้ามา ถ้าไม่ใช่พุทธศาสนามันจะเป็นไปได้ยังไง ๆ

จากนั้นเขาก็มาถามเราก่อนที่จะขายพันธบัตรว่าจะให้ชื่อ พันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ คือตั้งสัจอธิษฐาน คุณพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ คุณครูบาอาจารย์ ขอให้

ความปรารถนาสำเร็จ แล้วก็เขียนอันนี้แทรกอยู่ในนั้น ในนามของการช่วยชาติเข้าใจใหม่ คือพันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ เลยเอานี้ออกประกาศ นี่มันจะเป็นเพราะเรื่องพุทธศาสนา เราใหม่ เราอยากตีปากเอา มันโมโห ได้ก็ได้มาแล้วยังไปทางมหาตามรอยอยู่ มันอะไรกัน นี่ละเรื่องราวที่เป็นมาแล้วเป็นที่น่าปลื้มใจสำหรับพี่น้องชาวไทยเรา ในการช่วยชาติคราวนี้รู้สึกว่ามีแต่การขึ้นโดยลำดับลำดับ ไม่มีการทรุด ไม่มีอุปสรรค มากีดขวางหรือทำลายการดำเนินของเรา ทั้งประเทศค่อยเป็นค่อยไป

เวลานี้ก็ได้ทองคำตั้ง ๕ พันกิโลแล้ววั้นเลย ก็ยังเหลืออยู่อีก ๔ พันกว่ากิโล นี่เรามีความมุ่งหมายและประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบโดยทั่วกันแล้วว่า ยังไงขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันในการช่วยชาติคราวนี้ จะสมเกียรติแห่งชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นชาติไทยทั้งประเทศมานาน แล้วจะถูกล่มจมลงเมื่อ ๒-๓ ปีมานี้ เวลานี้ค่อยฟื้นตัวขึ้นมา ๆ เมื่อฟื้นตัวขึ้นมาแล้วจะเอาอะไรเป็นเกียรติแห่งชาติไทยของเรา ก็ไม่มองเห็นอะไร เห็นตั้งแต่ทองคำเป็นเกียรติแห่งการช่วยชาติของพี่น้องชาวไทยเรา เป็น ๑๐ ตัน นี่ละเราพูดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นจึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทั่วกัน ยังไงเราต้องพยายามให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน

เวลานี้ขาดอยู่เพียง ๔ ตันกว่าเท่านั้น ๕ ตันนั้นเราผ่านมาเรียบร้อยแล้ว ยังเหลือเพียงเท่านี้ ยังไงขอให้ได้ ได้อันนี้จะเป็นความอบอุ่นแก่คนทั้งชาติ ลมหายใจโล่ง ๆ ไปเลย เราได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จากนั้นก็เป็นกิตติศัพท์กิตติคุณชื่อเสียงความดีงามทั้งหลายของประเทศไทยเราจะออกจากทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน เพราะการช่วยชาติคราวนี้ นี่ละเป็นพยานกันว่า พี่น้องชาวไทยช่วยชาติคราวนี้มีอะไรเป็นเครื่องยืนยัน ก็บอกว่าทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์เราค่อนข้างแน่ใจแล้วว่าจะได้ถึง ๑๐ ล้าน เพราะเวลานี้ได้ ๗ ล้านแล้ว ก็ยังอีก ๓ ล้าน ๓ ล้านกับทองคำจะถึง ๑๐ ตันนั้นมันก็เป็นเวลานาน ยังไงเราค่อนข้างแน่ใจแล้วว่าจะได้ดอลลาร์ถึง ๑๐ ล้านนะ

ส่วนเงินสดนั้นเราได้แยกออกไปซื้อทองคำรวมเป็นเงิน ๙๔๑ ล้านไปเลย รวมทั้งดอลลาร์ ๑๐ ล้าน คือเราเอาเงินจากบัญชีธนาคารชาตินั้นไปซื้อดอลลาร์ ๑๐ ล้าน คือดอลลาร์จะเอาเข้าพร้อมกับทองคำให้ได้ ๓ แสน แต่มันขาด ๓ แสน เราเลยไปถอนเอาเงิน ๑๐ ล้านมาซื้อดอลลาร์ให้ได้ ๓ แสน จึงเป็นอันว่าซื้อทองคำนั้น ๙๓๑ ล้าน ซื้อดอลลาร์ ๑๐ ล้าน เป็น ๙๔๑ ล้าน ที่ซื้อเข้าเรียบร้อยแล้วนะ นี่หมายถึงเงินสดที่เราออก เอาเข้าคลังหลวง นอกนั้นกระจายทั่วประเทศไทย สร้างทุกสิ่งทุกอย่างดังเคยประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว ตั้งแต่คนทุกชั้นคนจน สถานสงเคราะห์ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล สถานที่

ราชการต่าง ๆ เป็นเงินเหล่านี้ทั้งนั้นที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคด้วยความรักชาติพร้อมหน้ากัน ออกไปทั่วไปหมด ไม่ว่าภาคไหน ๆ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล นี่ละเป็นฝ่ายเงินสด

เราก็พยายามที่จะเจียดเงินอันนี้เข้าสู่คลังหลวงอยู่เสมอคือไปซื้อทองคำ แต่ความจำเป็นของทางคนทั้งชาติก็ คนนั้นมาขอคนนั้นมาขออยู่เรื่อย รวมไปถึงหมดทั้งวงราชการ ทั้งโรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลอย่างนี้มาขออยู่ตลอด แทบจะไม่เว้นแต่ละวัน แบ่งให้ทางนั้นแบ่งให้ทางนี้ ทางนี้ก็พยายามจะเอาเข้าคลังหลวง ทางโน้นก็มาขอมาดึงไป เลยไม่ทราบอะไรต่างคนต่างแย่งกันอยู่เวลานี้ ระหว่างประชาชนกับคลังหลวง คลังหลวงก็จะเอาทองคำเข้าจะเอาเงินเหล่านี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ประชาชนยังอันนั้นไม่มี อันนี้ไม่มีอยู่นั้น มาดึงอีกอยู่อย่างนั้นเรื่องราวมัน เพราะฉะนั้นถึงไม่ได้เข้าคลังหลวงเต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะคนทั้งประเทศมีความจำเป็นทั่วหน้าหมด เราไม่ดูแลกันใครจะดูแล แนะ สมบัติเหล่านี้ก็มาเพื่อประเทศ ที่นี้ที่ไหนมันบกพร่องที่ควรจะหนุนกัน ก็ต้องหนุนใช้ไหมละ

นี่ละเรื่องราวมันที่ไม่ได้ตามมักตามหมายว่า ให้เข้าได้ทองคำเท่านั้น ๆ ไม่ได้อย่างนี้แหละ ทางโน้นมาขอทางนี้มาขอ ทางนั้นมาออก ทางนี้มาอ่อน เราเลยจะตาย นี่แหละเรื่องราวมัน เวลานี้เหลือเงินในโครงการช่วยชาติก็ประมาณ ๕๐ ล้าน ส่วนกฐิน ๘๔,๐๐๐ กองนี้อยู่ในบัญชีหมดแล้ว ๕๐ ล้านนี่โครงการช่วยชาติต่างหาก ส่วนกฐินเพื่อทองคำเรานี้ยังไม่ได้ถอนนะ ให้รอไว้เสียก่อน นี่ก็กะว่าจะรอวันที่ ๒๔ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาพระกรรมฐานทั้งหลายท่านจะมารวมกันที่หน้าศาลาหน้าวัด วันที่ ๒๔ ข้างหน้านี้ จะรวบรวมทองคำได้มากน้อยเท่าไร เราจะทราบตอนนั้น พอทราบเรียบร้อยแล้วจะรีบส่งทองคำไป นี่ละมันจะร้อนถึงเงินในธนาคาร เงินทอดกฐินนะ ร้อนมากร้อนน้อยจะรู้ตรงนี้ละ คอยรวมทองคำนี้ไปเสียก่อน กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบตามนี้ละ

เราได้พยายามเต็มกำลังความสามารถของเราทุกอย่างแล้ว เรื่องสมบัติเงินทองทั้งหลายที่พี่น้องบริจาค เราแบมือหรือเปิดอกเลย บอกว่าเราไม่เคยแตะแม้สักบาทหนึ่ง ฟังซิ เงินของคนทั้งประเทศมาผ่านเราคนเดียว ไม่มีรั่วไหลแตกซึมนี่เคยมีหรือ เรานี้ประกาศได้ป้าง ๆ บอกว่ามี คือเรา ว่าอย่างนั้นเลย ไม่มีคำที่ว่ารั่วไหลแตกซึมนี่ไปไหนว่าไปหยิบเอาอันนั้นอันนี้มาด้วยความไม่บริสุทธิ์อย่างนี้ เราไม่มีเลย ขนาดนั้นละ เราช่วยพี่น้องทั้งหลาย

เพราะฉะนั้นถึงพูดได้เต็มปาก ๆ ทุกอย่าง ๆ ด้วยความบริสุทธิ์ใจและความเมตตาครอบประเทศไทยไว้เลย ขอให้พี่น้องทั้งหลายกรุณาทราบตามนี้ จตุปัจจัยไทยทานที่

บริจาคที่ไหนมาจะเข้าจุดมุ่งหมายของพี่น้องทั้งนั้นไม่เป็นอย่างอื่น อันสำคัญอยู่ตรงนี้นะ
วันนี้ก็ไม่ได้เทศน์อะไรมาละนะ นี่มันก็พอสมควรแล้ว

ลูกศิษย์ หลวงตาคะตอนพิจารณาร่างกายนี้ พอลอกหนังออกแล้วก็เห็นเนื้อแดง
แล้วจะมีหนองขึ้นตามตัว พิจารณาไปเลือดเนื้อก็จะละลายออกกลายเป็นกระดูก พอถึง
โครงกระดูกแล้วจะพิจารณาอย่างไรคะ

หลวงตา พิจารณาให้มันพังลงไปซี พอโครงกระดูกแล้วก็แตกกระจายกระจายออก
จากโครงกระดูก ต่างอันต่างตกเรียรดไปเลยแล้วกำหนดลง จากนั้นจะเป็นธาตุดิน แล้วตั้ง
ขึ้นมาใหม่ เอาให้รูปสวยรูปงาม นี่ละเรื่องธรรมแก่กิเลสต้องแก้กันอย่างนี้ เอา ตั้งขึ้นมาให้
รูปสวยรูปงามเหมือนเทวดาสู้ไม่ได้โน้นละนะ กำหนดว่ารูปสวยรูปงามมันตายเป็นใหม่
เมื่อตายแล้วเป็นยังงัย มันก็พองขึ้น ขึ้นอัดขึ้นรา แล้วพังลงไปอีก พิจารณาอยู่นี้เรื่อยแล้ว
จิตจะมีความชำนาญ เห็นชัดเจนเท่าไรจิตจะถอยของมัน มันยึดมันถือทุกสัต์ว์ทุกบุคคล
พอธรรมชะล้างเข้าไปนี้ มันจะถอนตัวเข้ามา ๆ ภาวะคือความหนักหน่วงถ่วงใจมันจะถอน
ตัวเข้ามา เบาเข้ามา ๆ

ทีนี้เวลาสิ่งเหล่านี้มันทำลายลงไปหมดแล้ว อะไรที่ยังไม่ทำลายเวลานี้ คือจิต จิตนั้น
จะสว่างไสว จะเป็นตัวของตัว รู้เด่น ดูสิ่งเหล่านี้ตัวที่มันเข้าไปครองอยู่ในร่าง พอดูอันนี้
หมดแล้ว นี่อาศัยอะไร สิ่งเหล่านี้อาศัยได้ไหม ถ้ามเจ้าของซี อาศัยอันนี้ อันนี้ก็พัง แล้วจิต
ยังไม่ถอยอยู่หรือเรื่องที่จะหาใหม่อีกนะ ยึดอันนั้นอีกยึดอันนี้อีกก็พังอีก ๆ เกิดตาย ๆ ยึด
แต่ละอย่าง ๆ เป็นกองทุกข์ ๆ แล้วเกิดตาย ๆ มีกองทุกข์เจือปนไปตาม ๆ กันเลย ยังจะ
แบกหามกันอยู่หรือ พิจารณาอีกให้มันเห็น ให้มีความชำนาญชำนาญ เข้าใจใหม่ละ ให้มัน
กระจายกระจาย ทีนี้เราจะสรุปความเลย การพิจารณานี้เหมือนเราเขียนหนังสือ ทีแรกทั้ง
เขียนทั้งลบ ไม่เป็นตัวเป็นตนเป็นอะไรหรอกนะ ครั้นเขียนไปเขียนมากก็เป็นตนเป็นตัว อ่าน
ออกเขียนได้ชัดเจนเข้าไป ๆ ต่อไปเขียนเป็นหวัดไปเลย อ่านนี่ฝังเดียวเลย

อันนี้ความพิจารณาของเราเมื่อชำนาญก็เป็นอย่างนั้น คล่องตัว ๆ มองเห็นคน ๆ
หนึ่งสัตว์ตัวหนึ่งนี่มันกระจายไปทันที ๆ นี่อำนาจแห่งปัญญาที่มีความแก่กล้าสามารถ
คล่องแคล่วว่องไว มองดูคน ๆ หนึ่งสัตว์ตัวหนึ่งนี่ เพียงสองสามก้าวเท่านั้นอันนี้มัน
พิจารณาจบถึง ๕ รอบโน้น ฟังซิ เห็นทุกสิ่งทุกอย่างถึงสี่ห้ารอบ นี่คือความชำนาญ จาก
นั้นเราจะกำหนดให้พังให้แตกสลายเมื่อไรก็ได้ ๆ นี่จวนเข้ามาละนะทีนี้ มันจะปล่อยเข้ามา
ๆ เข้าใจหรือ เราเอาขั้นนี้เสียก่อนนะ เวลาอะไรมันแตกลงไปแล้วให้ย้อนมาดูจิต เป็นยัง
งัยจิตแตกเหมือนเขาไหม เมื่อมันไม่แตกมันก็สว่าง ทีนี้ถ้าหากว่ามันจะสงบก็ให้มันสงบไป

เวลาพิจารณาสິงเหล่านี้ฟังลงไป จิตหายกังวลแล้ว มันอาจจะอยู่สงบแน่วอย่างนี้ก็ได้ อย่างหนึ่งมันมีเงื่อนต่อที่อยากจะพิจารณาให้แยกคายกว่านี้อีก ยังมี มันเป็นตามอุบายของเจ้าของที่เกิดในจิตของเจ้าของเอง ถ้ากรรมมันจะพักสงบดูสิ่งเหล่านี้ก็ให้สงบเสีย หรือมันยังพอใจที่จะพิจารณาอีกก็ให้มันพิจารณา เข้าใจหรือ เพียงเท่านั้น เอาเท่านั้นก่อน เอาละพอ

เราอยากให้อ่านน้องชาวไทยเราในที่ถือศาสนาพุทธได้ภาวนากันบ้าง จะได้เห็นความเลิศเลอของจิตใจ ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าใจ และไม่มีอะไรเลวร้ายยิ่งกว่าใจที่ติดพันกับกิเลส จิตจึงเป็นจิตที่เหลวไหลเลหาคคุณค่าราคาไม่ได้ เพราะกิเลสตัวไม่มีคุณค่าไม่มีราคา ตัวเป็นพิษเป็นภัยครอบครองไว้หมด ใจของเราทุกคน ๆ ถ้ามีกิเลสครอบอยู่อย่างนี้มาก ๆ หนา ๆ แล้วก็เลวไปด้วยกันทั้งนั้น เรื่องสูงเรื่องต่ำอะไร ๆ มันคาดไว้เฉย ๆ กิเลสหลอกเฉย ๆ ตัวจริง ๆ กิเลสอยู่ภายในหุ้มห่อภายในให้หลง ให้พิจารณา

ให้พากันภาวนาบ้าง อย่างน้อยเอาคำบริกรรมเสียก่อน เช่นเราชอบพุทธโธก็บริกรรมพุทธโธ ๆ นั่งภาวนาสงบใจ เราจะบริกรรมคำธัมโม หรือสังโฆ หรือคำบริกรรมบทใดที่ถูกจริตจิตใจของเรา นำคำนั้นมาบริกรรมอยู่กับจิตตรงกลางอก ให้รู้้อยู่ภายใน รู้้อยู่ไหนก็รู้เถอะขอให้้อยู่ภายในก็แล้วกัน ให้มีสติจดจ่ออยู่กับคำบริกรรม เช่นธัมโมก็ให้ธัมโม ๆ รู้้อยู่เฉพาะธัมโม โลกอันนี้เหมือนไม่มี ให้มีแต่สติครอบอยู่กับคำบริกรรม ที่นี้รายของผู้บำเพ็ญนั้นจะไม่เหมือนกัน อาจจะแสดงความแปลกประหลาดขึ้นมาอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ อันนี้เราไม่ขอให้คาด ให้เป็นกับตัวเองดีกว่าจะรู้เอง

ที่นี้จิตที่สรุปผลของมันก็คือว่า จิตนี้เมื่อได้อาศัยคำว่าธัมโมก็ดี พุทธโธก็ดี เป็นเครื่องยึด มีสติกำกับไม่ให้คิดไปเรื่องอื่น ให้คิดแต่เรื่องอารมณ์ของธรรม นี้เรียกว่าอารมณ์ของธรรม เข้าใจไหม อารมณ์ของกิเลสมันอยากไปคิดเรื่องนั้นเรื่องนี้ เรื่องกิเลสค้นหาที่จะพัวพันเราให้ได้รับความทุกข์ นั้นเรียกว่าอารมณ์ของกิเลส กิเลสมันมีอารมณ์เป็นเครื่องผลักดัน อยากให้คิดอย่างนั้น อยากให้รู้อย่างนี้ อยากเห็นอย่างนั้น คืออำนาจของกิเลสมันอยู่ในใจนี้มันผลักดันออกไปให้อยาก ๆ

ที่นี้เราหันจากนั้นเข้ามาหาธรรม ไม่อยากก็ตาม บังคับใส่ธรรม เอาธรรมเข้ามาบังคับ เช่น ธัมโม ๆ บังคับไม่ให้มันคิดเรื่องนั้น อยู่กับธัมโมนาน ๆ เข้าจิตจะสงบแน่ว นี้ อารมณ์ของธรรมทำให้สงบแน่ว ถ้าอารมณ์ของกิเลสทำให้วุ่น เข้าใจหรือ มีสองอย่างออกจากใจของเรา ให้กำหนดเอาไว้ อารมณ์ที่เป็นกิเลสที่จะพัวพันเราให้ได้รับความทุกข์ ความเดือดร้อนนั้นมันจะผลักดันเราให้อยากรู้อยากเห็น อยากเป็นอย่างนั้น อยากได้อย่างนี้ตลอด นี้คืออารมณ์ของกิเลสที่จะมาพัวพันเราให้เกิดความทุกข์ความกระวนกระวาย ถ้า

อารมณ์ของธรรมเอาแค่คำบริกรรมเสียก่อน ยังไม่ได้กว้างขวางนะ บังคับไว้กับคำบริกรรม มันจะคิดเรื่องอะไรไม่ให้เกิด บังคับให้หนัก เข้าใจไหม

บังคับนานเข้า ๆ อันนั้นก็สงบ ๆ ธรรมะก็มีกำลังมากขึ้นกดอารมณ์เหล่านั้นลง ๆ ที่นี้ค่อยสว่างไสวเย็นขึ้นมา ๆ อารมณ์เหล่านั้นที่เคยกังวลมันสงบลง จิตสว่างขึ้นมา สงบขึ้นมา อ้อ ธรรมเป็นอย่างนี้ นั่นจับได้แล้ว อารมณ์ของกิเลสเป็นอย่างนั้น อารมณ์ของธรรมเมื่อบังคับ เช่นบังคับใส่พุทธโธ เป็นต้นนะ อยู่ที่นี่ไม่หยุดไม่ถอย ให้มีสติตั้งมั่นอยู่ที่นี่แล้วจะเป็นความสว่างไสว นี้เรียกว่าอารมณ์ของธรรม ชักฟอกจิตให้สว่างไสวเป็นความสุขขึ้นมา อารมณ์ของกิเลสมีแต่ทำให้ว้าวุ่นขุ่นมัว พากันจำเอานะ

มีสองอย่างอารมณ์ที่เกิดขึ้นจากใจเรา ท่านจึงเรียกว่ากิเลส เรียกว่าธรรม อารมณ์ของกิเลสผลักดันให้คนหลงตามแล้วนำความทุกข์ขึ้นมาเผาตัวเอง อารมณ์ของธรรมนี้แม้เบื้องต้นจะยังไม่พอใจนัก บังคับใส่เสียก่อน พอบังคับเข้าไปได้เห็นผลบ้างเล็กน้อยแล้ว ทีนี้จะเพิ่มศรัทธาความเชื่อเข้าไป ความมีแก่ใจก็จะเริ่มมีขึ้น หนักเข้า ๆ อันนี้มีหนาเข้า ๆ ความสุขนี่ค่อยเริ่มขึ้น ความทุกข์ของกิเลสที่สร้างขึ้นมามันสร้างไม่ได้ เราไม่ให้มันคิด มันก็สงบเข้ามา แล้วจิตก็เย็น จากนั้นก็เย็นเรื่อย ๆ ต่อไปเรื่องของกิเลสนี่ตีออก ๆ ธรรมะมีกำลังแล้วตีออกเรื่อย เข้าใจหรือ เอาแค่นี้เสียก่อน

อยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ภาวนาบ้าง ความเลิศเลอที่สุดอยู่ในหัวใจนะ ความเลวร้ายที่สุดก็ไม่เกินหัวใจ ความเลวร้ายคือกิเลสพาให้เลวร้าย ความดีเลิศนี้คือธรรมพาให้ดีเลิศ ทั้งสองอย่างนี้กำลังแย่งนางงามจักรวาล คือจิตกิเลสก็จะเอาเป็นสมบัติของตัวเอง ธรรมก็จะเอาเป็นสมบัติของตัวเอง มันแย่งกันอยู่ เพราะฉะนั้นจึงมอบให้ธรรมเป็นผู้บุกเบิกนะ เราจะเห็น เอาแค่นี้ก่อน หนึ่งเลย ถ้าพูดถึงเรื่องภาวนามันจะหมุน มันจะคึกคักขึ้น อ้าว มันอยากให้เราใคร่รู้ใคร่เห็น มีแต่เราพูดคนเดียวมันเหมือนบ้านี่นะ เอาละ

เมื่อวานทองคำได้ ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗๐ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ๕,๓๙๘ กิโล รวมทองคำเงินเข้าด้วย ยังขาดทองคำอยู่ ๑๖๑ กิโลครึ่ง จะครบจำนวน ๕๐๐ กิโลที่จะมอบคลังหลวงนะ กรุณาทราบตามนี้ พอ ไปละที่นี้

อ่านธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่ www.luangta.com